

e

s

p

a

t

i

VA DE CINE: Memento

Voleu veure una pel·lícula al revés, una mica anguniosa però que de segur us atrapa, i no només pel sorprenent final? És el moment de recuperar *Memento*. Tracta de la història d'un home que arrel de l'assassinat de la seva dona pateix una malaltia que li impedeix recordar els fets més immediats, per la qual cosa ha d'idear tot de sistemes per poder seguir el fil de la seva vida i poder trobar qui va matar la seva dona.

La narració de la pel·lícula està pensada de tal manera que l'espectador es troba

seguint la història gairebé com estigués a la pell del protagonista, ja que sobretot al principi només tenim detalls de la trama inconnexos i que aparentment no tenen sentit entre ells. A mesura que avança però es van lligant les històries i van a parar a un inesperat però alhora inevitable final. El film no deixa de ser una reflexió sobre el paper de la memòria en la nostra existència, i com les persones podem arribar a reinterpretar o enganyar-nos respecte els fets passats de la nostra vida. Si les persones som la suma dels nostres records i experiències, com es defineix una persona que oblidat tots els nous fets que li succeeixen?

I sent capaços com som de adaptar a la nostra conveniència els nostres records (oblidem o adaptem els records que ens són incòmodes o desagradables), no seria la nostra definició de persona un tant fràgil? Són aquests alguns del temes que podem trobar en la pel·lícula, que segur que us entretindrà i donarà lloc a que us trenqueu una mica el cap.

Jordi Cirac

LA FOTO ENIGMÀTICA

Qui s'amaga darrera aquesta fotografia?

Per si no ho heu endevinat,

aquí teniu algunes pistes:

El seu sobrenom té alguna cosa a veure amb un aliment.

Volia ser veterinari.

És molt diplomàtic.

